

Formulari per a la petició de subvencions per activitats d'alt nivell i expedicions 2011

Entitat sol·licitant: Associació Esportiva 10 Dits		
Activitat: Escalada hivernal de la via Pilar del Cantábrico (Naranjo de Bulnes)		
Categoria a la que es presenta:		
☐ escalada en gel i <i>drytooling</i>	☒ Escalada en paret	☐ Alpinisme europeu
☐ alpinisme extraeuropeu	☐ Altres activitats d'alt nivell	
Dates de l'activitat: 25-27 gener i 8-12 febrer		

Integrant 1

Nom: Marc	Cognoms: Subirana Campos	Entitat: Ass. Esp. 10 Dits
Codi llicència FEEC:	Edat:	DNI:

Integrant 2

Nom: Josep	Cognoms: Olivas	Entitat: LA Joca Club Alpí
Codi llicència FEEC:	Edat:	DNI:

Integrant 3

Nom: Iban	Cognoms: Espanya	Entitat: UE Urgellenca
Codi llicència FEEC:	Edat:	DNI:

En cas que l'activitat s'hagi realitzat amb més de 3 integrants, caldrà aquestes mateixes dades en un full apart.

Descripció de la via/ zona

Localització i orientació de la via (si s'escau)

La via Pilar del Cantábrico es troba al Picu Urriellu (Naranjo de Bulnes) al bell mig del massís de Picos de Europa. La orientació de la via és Nord-Oest.

Descripció tècnica: dificultats, desnivells, distàncies,...

El Pilar del Cantábrico té un recorregut de 500 metres i unes dificultats tècniques de 6a i A2+. La aproximació a peu de via, en condicions hivernals, des del poble de Sotres, és llarga i exposada a les allaus.

Calendari de l'activitat (p.ex.: 21 d'abril – aproximació):

25 - 27 de gener: Iban España i Marc Subirana realitzen l'aproximació a peu de via, els portejos de material i l'escalada dels tres primers llargs de la via.
28 de gener: descens a Sotres.
29 - 30 de gener: gran i abundant nevada al massís de Picos de Europa (fins a 90cm de neu acumulada). Retorn del Marc i l'Iban a Catalunya.
7 de febrer: aproximació amb raquetes fins al refugi lliure Vega de Urriellu per part d'en Josep Olivas i en Marc Subirana.
8 - 11 de febrer: escalada de la via Pilar del Cantábrico sortint per una variant que va a buscar la Rabadá Navarro fins al cim. 4 bivacs en paret. Fem cim el dia 11 de febrer just quan es pon el sol.
12 de febrer: descens en rapel per la mateixa via.
13 de febrer: retorn a Sotres i descans a l'hotel Penya Castil.

Documents adjunts

- fotocòpia de la llicència dels integrants de l'activitat
- documentació gràfica (ressenyes, fotografies,...)
- dossier explicatiu de l'activitat
- Altres:

Crònica d'activitat hivernal: (per Marc Subirana)

A finals de gener, l'Iban i jo marxem cap a Picos de Europa i comencem els portejos amb bastant fred pero bon temps. Tenim la sort que hi ha molt poca neu i podem deixar el cotxe a Pandébano, tot un luxe! Després de dos portejos ben carregats comencem la via i obrim els 3 primers llargs... pero el nostre amic Pablo, amable guarda del Albergue Santiago de Santander, ens informa que ve molt mal temps i que caurà més d'un metre de neu en només 3 dies! Llavors decidim baixar per treure el cotxe de Pandébano i donar-nos una setmana de descans esperant que assenti tota la neu. Justament aquests dies es quan en Pelut i en Servosa van arribar, i a la vista del panorama van marxar cap a Alacant, no sense abans intentar-ho amb els petates fins més enllà de la Terenosa!

Durant aquesta setmana l'Iban i jo ens separem, ell se'n va a fer roca i jo marxo a Gavarnie, on amb dos amics, el David d'Aragó i l'Ibai del País Basc, ens enfilem per la Lowe, Love Me Do, però una caiguda del David al tram d'artificial i la perda del seu piolet, juntament amb la sensació que aquesta via potser encara ens va una mica gran, fa que rapelem des de sota de les estalactites que ens amenacen més amunt.

El cap de setmana ens trobem tot el grup del CTAC a Santorens i després al Festival Hivernal de Boí, on a més de passar-ho bé juguem una mica amb els piolets i el Dry Tooling. Molta festa i molt bona organització del Festival! Però els deures (i el material abandonat) ens reclamen. Aquest cop l'Iban no em pot acompanyar i és amb en Josep amb qui reprenc l'aventura del Urriellu...

No portem gaire pes a les espatlles però la gran quantitat de neu ens fa trigar unes quantes hores en arribar des de Sotres al refugi. L'endemà, amb bon temps i menys fred que la setmana anterior, carreguem el petate d'aigua i menjar i ens anem a viure a la paret. Allà ens hi estarem uns quants dies. La primera nit dormim a R4, i el nostre ritme els següents dies serà de dos llargs per dia... realment no som unes fletxes en això de l'artificial, però poc a poc i amb bona lletra anem progressant sense gaires incidents tret dels típics d'una hivernal a Picos (fred, boira, vent i molta humitat).

Quan el matí del quart dia arribem al novè llarg (la Beyond Good and Evil del Naranjo en altres condicions), anem alerta de la reunió que hem de trobar a l'esquerra, però tot i així ens la saltam sense trobar-la i muntem 20 metres més amunt del que tocava... quan ens adonem de l'error decidim que si les coses han anat així serà per algun motiu, potser pels 10cm de neu que ens ha avisat el Pablo que caurien aquesta propera nit... així que decidim deixar els petates aquí mateix i calçant-nos els gats i quatre friends marxem amunt a la recerca del cim de l'Urriellu. Escollim una variant que va a trobar la Rbadá Navarro i que evita els dos últims llargs del Pilar del Cantábrico, habitualment menys transitats per les cordades que repeteixen la via. Arribem al cim amb les últimes llums del dia, i ja només ens queda rapelar fins a R9 en busca dels nostres petates. Per celebrar-ho fem un bon sopar i l'endemà descobrim que amb la neu caiguda durant la nit ens hagués costat molt més arribar al cim... i qui sap si ho aguéssim aconseguit!

